

150/

envestida f. Acció d' envestir

envestir ada adj. Dit del
qui porta un vestit nou, de mudar,
etc., que el fa anar cohibit, amb
compte de no embrotar-se'l, etc.

envestir v. tr. Anar impetuosa-
ment a l'encontre (d'algui o d'algu-
na cosa), anar a topar. El brau
seu ha envestit prop del pont, i sot
le tingut de perdre'me enfora a un arbre
La nostra boca va envestir la seva i
de poc li fem fer sobseca. El tren
ràpid ha envestit un tren que
estava parat a l'estació | l'cometre
per demanar queliom. Si no els

o envestir la pluja, atravesar